



## Nieuwsbrief 7: 27 oktober 2021

### Mijn facturen worden straks niet langer vergoed.

Beste lezer, ja, U leest het goed.

Vanaf 1 januari 2022 kunt U mijn facturen niet meer laten declareren bij de zorgverzekeraar. Niet omdat ik niet langer voldoe aan alle gestelde eisen, maar omdat ik daar zelf bewust voor heb gekozen.

De afgelopen anderhalf jaar heeft voor mij persoonlijk voor een omslag gezorgd. Waar ik voorheen altijd braaf deed wat er normaliter van mij verwacht werd, daar denk ik nu eerst drie keer over na. Zodra ik iets 'moet', krijg ik kriebels. En die zorgen ervoor dat ik scherp ga kijken naar wat dit 'moeten' met mij doet. En waarom. En óf ik dat dan wel moet doen. En steeds vaker denk ik dan: Nee, hier doe ik niet aan mee. Omdat het tegen mijn gevoel van gerechtigheid of eerlijkheid in gaat. Omdat het niet logisch is. Omdat het ongezond is. Of omdat het gebracht wordt onder dreiging van straf of boete. Omdat ik er niet blij van word. En dan doe ik het gewoon níet. Omdat ik anders mezelf niet meer recht in de ogen kan kijken.

Dat is ook de reden dat ik uit de LVNT, RBCZ en de SCAG stap. Omdat hun beleid in strijd is met mijn gevoel voor gezondheid en rechtvaardigheid. Eind vorig jaar heb ik met de voorzitter van de LVNT een gesprek gehad over de maatregelen die wij als leden toen in onze praktijkvoering moesten handhaven. Dat was toen nog onder andere, met het dragen van mondkapjes. Terwijl van het dragen van mondkapjes allang al bekend was, hoe ongezond dat is. Zowel fysiek als mentaal. En dat ze beslist geen virus kunnen tegen houden. Zij gaf toe, dat er binnen hun bestuur ook meningsverschillen waren. Zij waren het ook oneens met bepaalde maatregelen, die de overheid ons oplegt. Dat ze het er wel eens over hadden, dat ze eigenlijk voor burgerlijke ongehoorzaamheid zouden willen kiezen. Dat ze eigenlijk alle leden wel eens wilden polsen, hoe die erover dachten. Maar dat deden ze toen niet, en dat doen ze nog steeds niet.

Ze kiezen ervoor mee te gaan in de maatregelen, omdat ze de vergoedingen niet willen kwijtraken.  
Ze zijn er veel te blij mee dat ze nu vergoed worden.  
Dat ze eindelijk voor vol worden aangezien.

Maar ze worden helemaal niet voor vol aangezien door de verzekeraars.  
De verzekeraars bepalen steeds meer hoe wij moeten werken en bijscholen.  
We moeten aan steeds meer voorwaarden voldoen, terwijl de vergoedingen steeds lager worden.  
Volgend jaar komt er alweer een nieuwe wet bij voor therapeuten.  
En waarom? Wat is de meerwaarde? Wat doen ze met al onze gegevens? Waar gaan die naar toe?  
Ik stá al bij minstens 4 instanties ingeschreven.  
Dit is gewoon nóg meer controle uitoefenen op een beroepsgroep die ze het liefste zouden buiten sluiten.  
Want natuurgeneeskundigen zijn veel te succesvol.  
De farmaceutische industrie, die nauw samenwerkt met de verzekeraars, verkoopt door ons succes, alleen maar minder medicatie.  
Wij brengen de mensen veel te dicht weer terug bij de natuur, bij zichzelf.  
En dat levert hun niets extra's op.  
Daarom maken ze het ons steeds lastiger.  
En daar pas ik voor.  
Dus ik stap uit dit systeem.

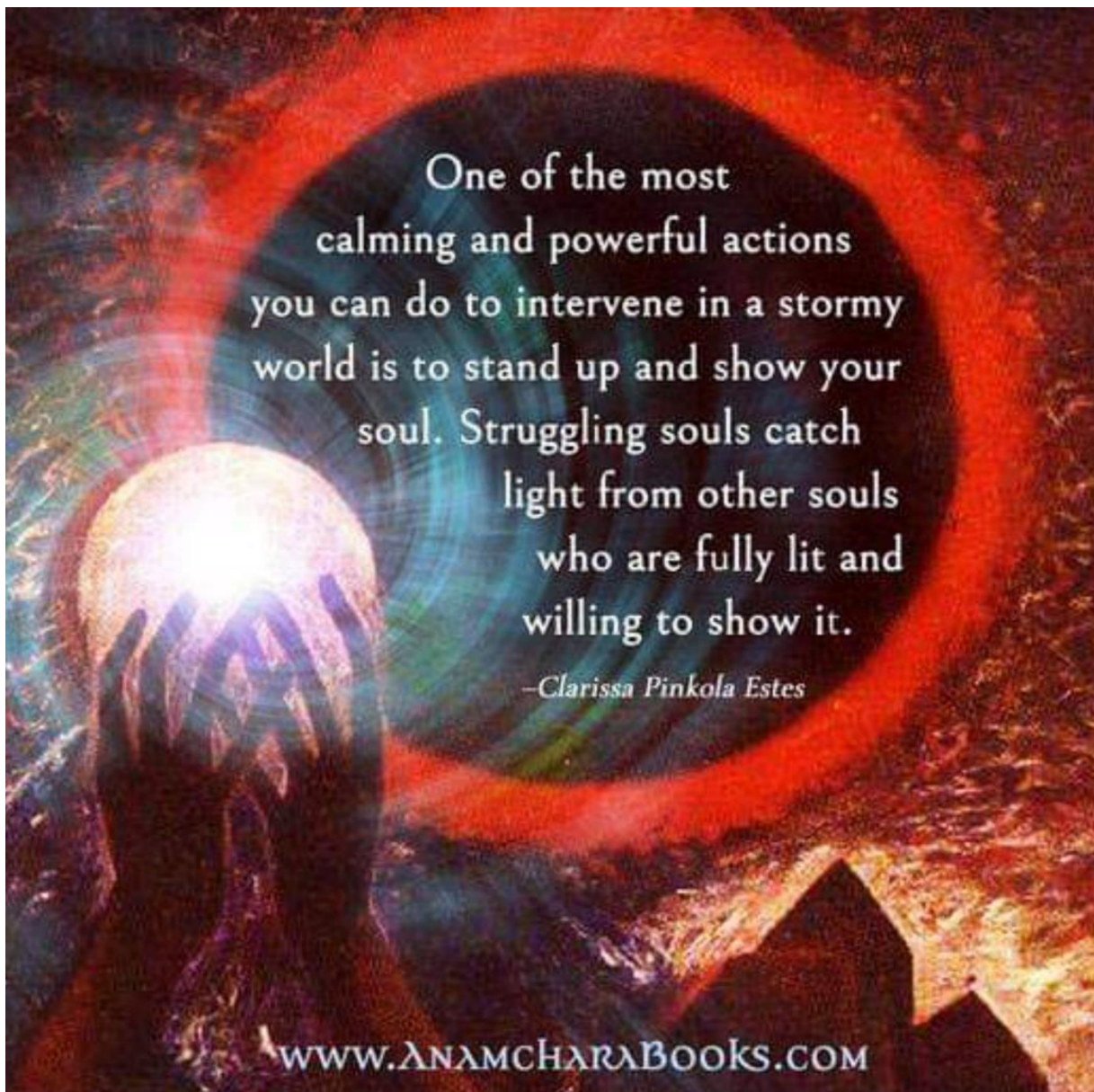
Is dat eng? Gaat me dat klanten kosten? Dat zou best kunnen.  
Maar ik kan niet anders.  
Ik heb er alle vertrouwen in, dat, zodra ik puur voor mezelf kies, voor behandelen vanuit liefde, in plaats van uit angst, voor het geld, ik heus wel de klandizie zal krijgen die ik nodig heb om financieel te kunnen blijven draaien. Dat is een natuurwet.  
Bovendien zal ik nooit iemand de nodige zorg ontzeggen.  
Als iemand het zonder vergoeding niet meer kan betalen, dan regelen we dat onderling.  
Dat komt helemaal goed.  
En weet je... veranderen gaat het toch!

De hele wereld staat op het punt radicaal te veranderen.  
Ten goede, al lijkt dat nu nog niet zo.  
We gaan van dualiteit, naar eenheidsbewustzijn.  
Van machtsmisbruik, naar onvoorwaardelijke liefde.  
Daarvoor moeten alle bekende systemen die de wereld zogenaamd draaiend houden, instorten.  
De banken, de zorg, het onderwijs, de politiek, alle grote bedrijven.  
Daar hoef je niet bang voor te zijn.  
Gebeuren gaat het toch.  
En hoe eerder dat gebeurt, hoe eerder we een betere, liefdevolle wereld kunnen gaan opbouwen.  
Daar zijn al vele mensen mee bezig.  
Daar gaan we samen naar toe.  
Het is gaande en onvermijdelijk.

We leven in een periode waarin je keuzes moet gaan maken.  
Gaan doen wat jij belangrijk vindt.  
Gaan staan voor wat jij vindt.  
Dat kan heel eng zijn.  
Je raakt zekerheden kwijt.  
Je kunt mensen kwijtraken.  
Maar je krijgt er anderen voor terug.  
En je ware zelf erbij.

Voor iedereen is dit anders, dat beseft ik heel goed.  
We lopen allemaal ons eigen paadje en ieder heeft zijn eigen tempo.  
Helemaal prima.  
Maar persoonlijk vind ik, als mens, dat ik moet laten zien hoe het óók kan.  
Niet kiezen uit angst, maar uit liefde en vertrouwen.  
En ik weet dat er steeds meer mensen zijn, die er net zo instaan als ik!

Liefdevolle groeten,  
Heleen de Lang-Schaaps.



Vrij vertaald: Eén van de meest kalmerende en krachtige dingen die je kunt doen, om in te grijpen in een stormachtige wereld, is om op te staan en jezelf, je ziel, te laten zien.  
Worstelende zielen vangen dan het licht van die andere zielen, die volledig verlicht zijn en bereid zijn dat te laten zien.